

עפ"ת 27407/02/14 - קדר אבו זקיקה נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עפ"ת 27407-02-14
08 יולי 2014

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: קדר אבו זקיקה
באמצעות ב"כ עו"ד אלטורי

המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד ע"י עו"ד ליבי סיל

פסק דין

ערעור על החלטות בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט אופיר), מיום 21.1.14 ומיום 4.2.14, במסגרתן נדחתה בקשת המערער לבטל פסק דין שניתן נגדו בהעדר התייצבות.

כתב האישום ייחס למערער עבירה של עקיפה בדרך לא פנויה, לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, בכך שבתאריך 29.10.13 עקף במשאיתו, משאית אחרת, וגרם לשני כלי רכב שנסעו בנתיב הנגדי, לרדת לשוליים.

המערער לא התייצב למשפטו, ונדון בהעדרו ביום 19.11.13, לעונש של שמונה חודשי פסילת רישיון נהיגה, קנס כספי ופסילה על תנאי.

בתאריך 20.1.14 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין (להלן: "הבקשה הראשונה"). בבקשתו נטען, כי לא ידע אודות מועד המשפט בשל בעיות בדואר. רישיון הנהיגה הוא מקור פרנסתו היחיד, הוא חולה סוכרת, אב ל-14 ילדים ומפרנס יחיד במשפחה. מצבו הכלכלי קשה והוא חייב כספים רבים.

בהחלטה מיום 21.1.14 דחה בית המשפט קמא את הבקשה.

אשר לאי ההתייצבות, נקבע, כי המערער קיבל לידיו את הזימון מהשוטר במקום האירוע, כך שעניין הדואר המועלה בבקשתו אינו רלוונטי. לגופו של עניין, העונש סביר ביותר, נוכח עברו המכביד של המערער, 126 הרשעות קודמות וסוג העבירה. עוד נקבע, כי פסילתו של המערער אינה גורמת לו נזק ממשי, היות ורישיונו פקע ב-1.1.14, כך שאסור לו לנהוג ממילא.

על החלטה זו לא הוגש ערעור. תחת זו הוגשה בקשה נוספת בתאריך 4.2.14 (הפעם כשהמערער מיוצג) אשר כונתה: "בקשה דחופה ביותר לעיון חוזר בהחלטה בבקשה לביטול גזר דין שניתן בהעדר" (להלן: "הבקשה השניה").

עמוד 1

נטען כי המערער מסר את התיק לטיפולו של עו"ד עלי אלקרינאווי, וסיכם עמו כי ייצגו בכל ההליך. עו"ד אלקרינאווי ייצג אותו רק בבקשה לביטול פסילה מנהלית, ולמרות הסיכום ביניהם, לא התייצב לדיון בתיק העיקרי, ואף לא הודיע לו אודות המועד.

לגופו של עניין, נטען, כי המערער יצא לעקיפה ואף השלים אותה כשהדרך פנויה, ולא גרם לאף רכב לסטות ממסלולו.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה בהחלטה מיום 4.2.14, וקבע כי לא קיים הליך של עיון חוזר, והדרך לשנות החלטה היא באמצעות ערעור עליה. בדרך זו, ניסה המערער לייצר פרוצדורה שאינה קיימת בחוק. עוד נקבע, כי אין בנימוקי הבקשה כל נימוק המצדיק דיון נוסף.

ב"כ הערער מלין על החלטה זו. בכתב הערעור הוא חוזר על טענותיו ביחס לייצוג המשפטי הלקוי, דהיינו, מחדלו של עו"ד אלקרינאווי להתייצב לדיון, למרות שסוכם עמו שייצג את המערער, הן בהליך ביטול הפסילה המנהלית, והן בתיק העיקרי. לטענתו, בית המשפט קמא לא התייחס לטיעון זה כלל. בית המשפט קמא גם לא התייחס לטענתו של המערער לגופה של העבירה, כמפורט לעיל, טענה המקנה לו הגנה כנגד האישום.

בדיון בערעור הוסיף וטען, כי הבקשה לעיון חוזר הוגשה כפי שהוגשה, היות והיו בפיו נימוקים חדשים שלא הועלו בבקשה המקורית, ואילו היה מעלה אותם לראשונה בערעור, היתה המדינה מתנגדת לכך. לשאלת הייצוג טען ב"כ המערער כי שוחח עם עו"ד אלקרינאווי טלפונית, וייתכן שהמערער נפל בין הכיסאות, עקב ויכוח אודות שכ"ט. בפועל, הדו"ח לא היה בידי המערער.

ב"כ המשיבה השיב, כי אם עו"ד אלקרינאווי יאשר את הדברים, תוכל המדינה לבוא לקראת המערער. לצורך כך נדחה הדיון.

בדיון הנדחה לא הוצג כל מסמך מטעם עו"ד אלקרינאווי וב"כ המערער חזר על כך שמדובר באי הבנה, וכי המערער סבר ככל הנראה, כי עו"ד אלקרינאווי ייצג אותו בתיק העיקרי, למרות שאולי לא כך סוכם ביניהם. יתכן גם כי היתה מחלוקת כספית.

הוא חזר על טענותיו ביחס לעיוות הדין שייגרם למערער שטען כי לא הפריע לתנועה בזמן העקיפה, והוסיף כי טענתו לא היתה כללית, אלא נכנס לפרטים.

על כן, עתר להחזיר את התיק לבית המשפט קמא. לחילופין טען כי העונש שהושת על המערער כבד וחורג מהמתחם.

ב"כ המשיבה התנגדה לקבלת הערעור. לטענתה, שעה שהסניגור הקודם לא התייצב ולא הגיש כל תגובה לתמיכת גרסת המערער, אין לקבל טענתו זו. לגופו של עניין, טענה, כי העונש סביר ביחס לעברו התעבורתי הכבד המונה 126 הרשעות קודמות.

לאחר ששמעת את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להדחות.

לא קיים הליך של עיון חוזר על החלטה מעין זו, והדרך להשיג עליה היא באמצעות ערעור.

גם אם ב"כ המערער קיבל על עצמו את הייצוג לאחר שהבקשה הראשונה נדחתה, ולטעמו יש בפיו טענות טובות יותר מאלה שנטענו על ידי המערער בבקשה המקורית, אין הוא יכול לייצר פרוצדורה חדשה, של מקצה שיפורים, באיצטלה של בקשה לעיון חוזר.

עוד אוסיף בהקשר זה, כי במסגרת הבקשה המקורית לא העלה המערער כל טענה כנגד עצם ביצוע העבירה, אלא רק כנגד חומרת העונש. כך שהעובדות בבקשה החדשה עומדות בסתירה לאלה שבבקשה המקורית.

על כן צדק בית המשפט קמא בדחותו את הבקשה השניה.

גם בבקשה הראשונה לא היה ממש, ואף היא נדחתה בדיון.

בפי המערער לא היה טעם טוב לאי התייצבותו (עניין הסניגור שאמור היה להתייצב נולד רק בבקשה השניה). לא נשמעה מפיו כל טענת הגנה, והעונש סביר ביותר, על רקע עברו התעבורתי המכביד.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה עד 3.8.14 במזכירות בית המשפט קמא.

ניתן והודע היום, י' תמוז תשע"ד, 08 יולי 2014, בהעדר הצדדים.